

บทที่ 5

สรุปผลและวิจารณ์ผลการทดลอง

Kerr effect ที่เกิดขึ้นในของเหลวชนิดต่างๆ เป็นปรากฏการณ์ที่เปลี่ยนแปลงโพลาไรเซชันของแสงในของเหลวที่ถูกกระทำจากสนามไฟฟ้าภายนอก สามารถศึกษาปรากฏการณ์นี้ได้โดยจัดตั้งชุดการทดลองที่เรียกว่า electro-optic shutter ซึ่งประกอบไปด้วย โพลาไรเซอร์ เซลล์บรรจุของเหลวตัวอย่างหรือ Kerr cell และแอนาไลเซอร์ โดยจัดให้โพลาไรเซชันของแสงตกกระทบบนทำมุมประมาณ 45 องศา กับทิศทางของสนามไฟฟ้า ส่วนหัววัดใช้โฟโตไดโอดที่มี Rise time เท่ากับ 3.5 ไมโครวินาที โดยการให้ความต่างศักย์เป็นช่วงสั้นๆ และวัดความเข้มแสง ทำให้ได้รูปแบบการตอบสนองต่อสนามไฟฟ้าซึ่งแสดงในลักษณะของความเข้มแสงที่เปลี่ยนไปเทียบกับเวลา จากความเข้มแสงที่วัดได้ ทำให้ทราบค่าของความต่างศักย์ขีดเริ่ม เฟสที่เปลี่ยนไปพร้อมกับการเพิ่มขึ้นของค่าความต่างศักย์ซึ่งมีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรง จากความชันของกราฟสามารถหาความต่างศักย์ที่ทำให้เกิด First transmission intensity V_m ได้ และความต่างศักย์ดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับค่า Kerr constant โดยพบว่าของเหลวตัวอย่างใดที่มีค่า Kerr constant มากของเหลวนั้นจะมี V_m ที่น้อยกว่าของเหลวที่มีค่า Kerr constant ที่น้อยกว่าและสามารถหา Birefringence ที่ความต่างศักย์ค่าต่างๆ จากค่า Kerr constant ดังกล่าว Birefringence ทำให้ทราบถึงค่า Extraordinary index Ordinary index Extraordinary velocity และ Ordinary velocity ของ E-ray และ O-ray ตามลำดับ และพบว่าเมื่อความต่างศักย์เพิ่มขึ้นนั้น Extraordinary index จะมีค่าเพิ่มขึ้นตามไปด้วยในขณะที่ Ordinary index นั้นมีค่าลดลง หรือกล่าวได้อีกอย่างหนึ่งว่าเมื่อเพิ่มความต่างศักย์ Extraordinary velocity จะมีค่าลดลงแต่ Ordinary velocity เพิ่มขึ้น จึงทำให้อธิบายการเคลื่อนที่ของ E-ray และ O-ray ได้

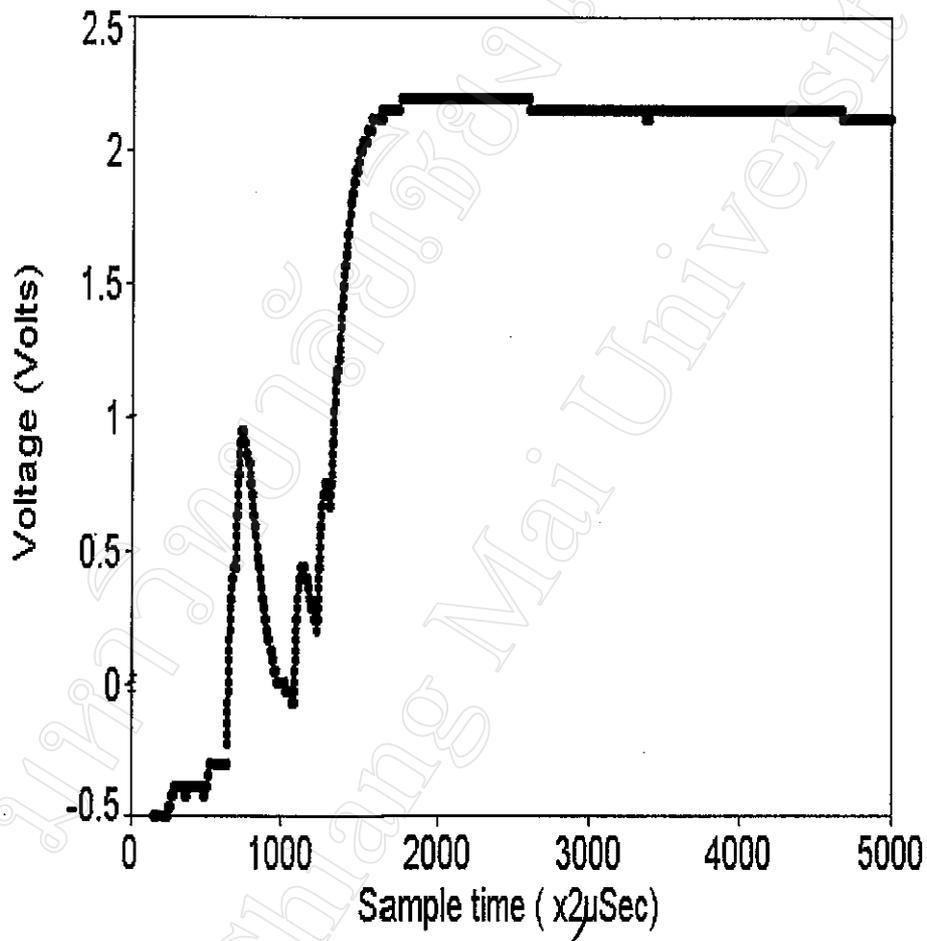
การเพิ่มขึ้นของความต่างศักย์ทำให้ O-ray เดินทางด้วยความเร็วที่มากกว่า E-ray ซึ่งรังสีทั้งสองนั้นเดินทางในแนวเส้นตรงเดียวกัน ในขณะที่ความเร็วของ O-ray กำลังเพิ่มขึ้นนั้นความเร็วของ E-ray ก็กำลังลดลงเทียบกับความต่างศักย์ที่เพิ่มขึ้น จากค่าความชันของกราฟความสัมพันธ์ระหว่างความเร็วทั้งสองกับความต่างศักย์กำลังสองพบว่า อัตราการลดลงของความเร็วของ E-ray นั้น มีค่าประมาณสองเท่าของอัตราการเพิ่มขึ้นของความเร็วของ O-ray โดยอาศัยคณิตศาสตร์แคลคูลัสทำให้สามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเปลี่ยนแปลงความเร็วของรังสีทั้งสองได้

ค่าของ Extraordinary index n_e และ Ordinary index n_o ดังแสดงในตาราง 4.3 ถึง 4.7 นั้น เป็นค่าดัชนีหักเหที่มีความละเอียดถึงเก้าตำแหน่งในขณะที่การอ่านค่าต่างๆที่เกี่ยวข้องในการทดลองมีนัยสำคัญ 3-4 ตำแหน่งจากการทำงานของวงจร 8-bit ADC จะเห็นว่าตำแหน่งที่หกถึงตำแหน่งที่เก้าแสดงผลอันเกิดจาก Birefringence ที่เกิดขึ้น และมีแนวโน้มชัดเจนที่จะเปลี่ยนแปลงไปพร้อมกับความต่างศักย์ ซึ่งในของเหลวตัวอย่างทุกชนิดจะพบว่า n_e มีค่าเพิ่มขึ้น แต่ n_o มีค่าลดลงในขณะที่ความต่างศักย์มีค่าเพิ่มขึ้น สำหรับ Extraordinary velocity v_e และ Ordinary velocity v_o นั้น จะมีนัยสำคัญของตำแหน่งของทัศนียภาพที่สอดคล้องกันกับ n_e และ n_o เนื่องจากความสัมพันธ์ดังสมการที่ (4.4) และ (4.5) ผลการทดลองดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้ที่จะใช้การวัด Birefringence ประยุกต์ใช้กับการวัดค่า n ที่เปลี่ยนแปลงน้อย ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความต่างศักย์ที่ให้กับเซลล์บรรจุของเหลวตัวอย่างกับเวลาซึ่งมีช่วงเวลาในการให้ความต่างศักย์ 10 มิลลิวินาที โดยใช้ 600 V-AC Magnetic contactor เป็นระบบสวิตช์จะแสดงดังรูป 5.1 ในการตรวจสอบการทำงานของ Contactor ดังกล่าวจะใช้ไฟแรงดันต่ำเพียงเพื่อสาธิตการทำงานของหน้าสัมผัสของ Contactor เท่านั้น

การเกิดประกาย (Spark) ของระบบสวิตช์ของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าแรงสูงขนาด 15 กิโลโวลต์ทำให้เกิดสัญญาณรบกวน (Noise) กับระบบวัดความเข้มแสงและทำให้สัญญาณที่วัดได้ไม่ใช่สัญญาณของความเข้มแสงที่ต้องการ เพื่อแก้ปัญหานี้ จึงต้องแยกระบบวัดความเข้มแสงไปไว้ในอีกห้องหนึ่ง และทำการเชื่อมต่อกล่องโลหะที่มี Spark gap อยู่ภายในเข้ากับ Ground ของห้องทดลอง ทำให้สัญญาณรบกวนดังกล่าวนั้นหายไป

ของเหลวตัวอย่างบางชนิดเช่น คาร์บอนไดออกไซด์ และอะซีโตน เป็นต้น ให้ฟองอากาศออกมา ในขณะที่ให้ความต่างศักย์เข้าไป ฟองอากาศจะทำให้เกิดสัญญาณที่บดบังสัญญาณความเข้มแสงที่ต้องการวัด การแก้ปัญหานี้ทำได้โดยเปลี่ยนช่วงเวลาของความต่างศักย์ที่ให้กับของเหลวตัวอย่างให้มีค่าเหมาะสมที่จะไม่ให้ของเหลวทั้งสองให้ฟองอากาศออกมา และมีช่วงเวลานานเพียงพอที่สัญญาณความเข้มแสงจาก Kerr effect จะเกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ จากการทดลองได้ช่วงเวลาของความต่างศักย์ที่ให้กับคาร์บอนไดออกไซด์และอะซีโตน มีค่าประมาณ 36 ไมโครวินาทีและ 2 ไมโครวินาทีตามลำดับ ทั้งนี้การปรับเปลี่ยนช่วงเวลาดังกล่าวสามารถทำได้โดยการเปลี่ยนค่าความต้านทาน R ของระบบสวิตช์ไฟฟ้าแรงสูงที่คร่อมเซลล์บรรจุของเหลวตัวอย่างให้มีค่าที่เหมาะสม จากการทดลอง ค่าความต้านทาน R สำหรับคาร์บอนไดออกไซด์และอะซีโตน มีค่าเท่ากับ 10 กิโลโอห์มและ 470 โอห์ม ตามลำดับ

รูป 5.1 แสดงความสัมพันธ์ของความต่างศักย์ที่ให้กับเซลล์บรรจุของเหลวตัวอย่างกับเวลา